Nummer 214

het V.D.H.-tje

18 Februari 1950

WEKELIJKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL
VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - HOLLAND - NEDERLANDSCHE KROON RIJWIELFABRIEK N.V.

ONGEVALLEN

geen noodzakelijk kwaad

Er zijn ongetwijfeld werkzaamheden, die een zeker risico meebrengen. Door passende veiligheidsmaatregelen worden zulke gevaren echter opgevangen. Het hangt dan af van het nauwgezet opvolgen der voorschriften of alles goed gaat.

Jammer genoeg is men in dit opzicht vaak nalatig. Metaaldeeltjes in de ogen omdat de schutbril niet is opgezet; verwonding der handen, omdat geen handschoenen werden gedragen; uitgerukte haren omdat men te coquet was om een muts op te zetten. De mogelijkheid tot beveiliging was er, maar zij werd niet benut.

Ongelukken waar wij part noch deel aan hebben, zijn er ook; door schuld van anderen of door het „stomme toeval". Wij kunnen er niet veel aan doen: zuiver pech. Gelukkig blijven dit uitzonderingen.

Verreweg de meeste ongevallen hebben echter met bijzondere risico's of met schuld van anderen niets te maken: zij gebeuren zo gezegd „per ongeluk", dat wil zeggen: door eigen schuld!

Alles wat per ongeluk gebeurt, komt door gebrek aan aandacht; de huisvrouw die een bord uit de handen glijdt; de man die zich onder het scheren snijdt; het kind dat zijn beker omstoot, zeggen: „per ongeluk"; ze hebben niet opgelet. Zulke dingen hebben weinig te betekenen, ze geven wat schade of ongemak en wij kunnen ons dus in het dagelijkse leven veroorloven om veel op automatische wijze zonder de volle aandacht te doen.

Anders wordt dit, naarmate de omstandigheden gevaarlijker zijn. Dan mogen wij ergens onszelf niet meer toegevend zijn en wordt het zaak goed in te zien wat deze uitvlucht van „per ongeluk" eigenlijk betekent en hoe deze voorvallen ontstaan.

Veel van wat wij doen wordt vaak herhaald en op de duur gaan deze herhaalde bewegingen als vanzelf. Iets aanvatten, opnemen en hanteren wordt een automatische handeling, waarbij de volle aandacht niet meer nodig lijkt. Men voert onderwijl een gesprek, denkt aan wat anders; de aandacht verslapt, men geeft zich niet meer volledig rekenschap van hetgeen men doet. En toch gaat het.

Ja, het gaat, tot aan het noodlottige moment, dat de aandacht juist iets te veel verslapt en de automatische beweging verandert in een handeling „in het wilde weg". Een kleine storing, een misgreep en daar waar een gevaar op de loer lag, springt het naar voren.

Neem nu eens Jan Jansen, die daar zo rustig aan de slijpkop zit te werken, study on, het gaat als vanzelf. Zijn maat Piet begint een gesprek, Jan luistert. Eerst met een half oor, daarna, geïnteresseerd, gaat hij antwoorden. „Gisteren ook naar V.U.C. geweest? Man, wat een partij!" — „Ja, ik had wel willen gaan, maar onze kleine... Ay, die is raak! — Veertien dagen uitgeschakeld, diepe schuurwond aan de hand, die uitschoot tegen de slijpschijf met zijn duizend toeren. Dagenlang hulpeloos, om niet te spreken van de pijn en de kans op infectie.

En dan dat geval van Klaasje Klaassen van laatst. Ze was zo handig aan het solderen, bout op, bout neer, vlug en precies. Onderwijl gingen haar gedachten zo nu en dan weer naar de spannende film van Zaterdagavond, steeds levendiger werden de beelden, de held van het stuk scheen haar weer aan te zien, wat een knappe jongen was d.... Au, mijn hand, verschrikkelijke pijn, soldeerbout bij het hete einde gegrepen. Klaasje was er een hele tijd „mooi" mee, had ze maar beter opgelet!

Ja, lezer, zo gaat het. Het uitschieten van een schroevendraaier, het afschampen van een mes, het struikelen op de trap, het uitglijden op de vloer, dat zijn zo van die „per ongeluk" histories, die wij in ons bedrijf telkens weer meemaken en die een hoop tijdverlies en narigheid geven.

Het komt ten slotte allemaal neer op onoplettendheid, afgeleid zijn, slordigheid: doodgewoon alles eigen schuld, hoezeer men ook geneigd is om te zeggen: „Ik kon er niets aan doen".

Zijn dus ongevallen een noodzakelijk kwaad? Een kwaad wel, maar zeker niet noodzakelijk. De juiste toepassing van de veiligheidsmaatregelen, de stipte opvolging der voorschriften, de „100 %" aandacht bij het werk, en we zijn er: de bedrijfsongevallen hebben afgedaan.

MEDISCHE DIENST.

ELECTROLARIA — mogelijkheden van de IS 140

WAT LEEST DE JEUGD?

Kent U de inhoud van de boeken, welke Uw kinderen lezen?

Is deze lectuur altijd naar Uw zin? Kunt U dan betere vinden?

Verveelt Uw jongen of dochtertje zich wel eens?

Ziedaar vele vragen en problemen. Worden deze niet door de ouders opgelost, dan lost de jeugd ze zelf op: beeldromans, bioscoop, straatgeslenter, ruzie's en ergere dingen.

Het doet ons daarom een genoegen U te kunnen wijzen op een interessant Jeugdblad, uitgegeven door het I.V.I.O.

Door de medewerking van de bekende schrijvers (onder anderen R. Feenstra, Jan Cottaar), door het behandelen van onderwerpen als: schaatssport, Tibet, hoogspanning, enkele verhalen, een knutsel- en piekerpagina is een aantrekkelijk geheel ontstaan, dat voor ouders een middel ter versterking van de band in het gezin kan zijn.

Proefexemplaren gratis verkrijgbaar op de afdeling opleiding.

VDH naar AVRO-hersengymnastiek

Zondag 5 Maart aanstaande zal een ploeg van onze onderneming in de AVRO-hersengymnastiek uitkomen tegen de handelsonderneming Michelin te Amsterdam.

Hoofdkantoor en Fabriek MAANWEG

SERVICE HBM's

De afdeling service verzoekt ons het volgende onder Uw aandacht te brengen.

Alle HBM boormachines die in eigen bedrijf gebruikt worden en die ter reparatie naar onze fabriek Utrecht gezonden moeten worden, dienen te worden ingeleverd bij het service magazijn, dat voor verdere afhandeling zorg draagt; dus geen inlevering bij expeditie.

Efficiency-experts zijn over het algemeen even populair als deurwaarders. Als een bedrijf gaat reorganiseren, hetgeen in de regel betekent: personeel ontslaan, lonen verlagen en bezuinigen, komt de efficiency-expert ten tonele en lost de problemen op die de bedrijfsleiding zelf niet bij machte is tot een goed eind te brengen.
Efficiency-experts worden — net als de brandweer — meestal pas geroepen als het te laat is. De juiste gang van zaken is de efficiency altijd te betrachten en te voorkomen dat krasse maatregelen nodig zijn.
Dit is een van de principes waar de wetenschappelijke bedrijfsorganisatie op gebaseerd is. Wetenschappelijke bedrijfsorganisatie is het systeem van „voorkomen" dat beter dan „genezen" is en het heeft zijn kampioen gehad in figuren als Taylor, Gantt, Halser, Rowan en Gilbreth.

F. B. Gilbreth werd geboren op 7 Juli 1868 en stierf op 14 Juli 1924. In de 65 jaar dat hij leefde zag hij niet alleen kans een van 's werelds bekendste bewegingsstudie-experts te worden en over dit onderwerp knappe boeken te schrijven, bovendien zorgde hij (samen met mevrouw Gilbreth) voor een kroost van 6 jongens en 6 meisjes op wie hij zijn efficiency-ideeën eveneens toepaste.
Hoe hij dit deed leest men in „Voordeliger per dozijn".

voordeliger per dozijn

efficiency-expert organiseert huishouden

Dat Gilbreth een zeer humaan mens en zeker geen kille rationalisator was, bewijst het boek „Voordeliger per dozijn", dat wij een ieder in onze bedrijven ter lezing aanbevelen en dat zeker niet op het lijstje van de boekenclubs mag ontbreken.
Gilbreth, die voor alle werkzaamheden „de enige juiste methode" zocht, paste zijn stelsel ook toe op zijn eigen huishouden (de meeste radicalen doen dit — helaas — niet) en was van mening dat een huishouden net als een fabriek georganiseerd moet worden. Evenals v. Geffen, de jubilaris van deze week, geloofde Gilbreth in grote series. Vandaar zijn 12 kinderen.
Gilbreth was een profeet die ook zijn zwakheden had, die dacht dat hij beter kon autorijden dan vele anderen, beter kon (leren) typen, zeilen, metselen en kinderen opvoeden. Het merkwaardige is, dat dit in veel opzichten waar was ook.
Bij zijn zoeken naar de enige juiste methode — met behulp van films en lampjes die de bewegingen lieten opnemen — ontdekte hij die methode ook veelal.
Gilbreth knoopte zijn vest dicht van onderen naar boven, in plaats van boven naar beneden. Dat bespaarde hem tien seconden (men kan ook geen vest dragen).
Hij zeepte zich in met twee kwasten (bespaarde 17 seconden) en trachtte zich met twee messen te scheren, dat bespaarde hem weliswaar 44 seconden maar bezorgde hem 2 minuten oponthoud voor het plakken van pleisters.
Als Gilbreth met zijn familie ging autorijden en de spruiten even nodig moesten, ging Pa met de zoons tegen de bomen en Ma met de dochters het bos even in.
Pa nam de hiervoor benodigde tijd natuurlijk op met de stopwatch. De stopwatch was zijn alter ego, zijn tweede ik.
Pa liet de kinderen werkkaarten bijhouden (voor tandenpoetsen, wassen, baden, aankleden enzovoorts), maakte bewegingsstudies van het knippen van 12 paar Gilbreth-amandelen en was een paedagoog die zijn kinderen al vroeg leerde de waarde van tijd en geld in te zien. Daar was hij Amerikaan en Yankee voor.
Pa besteedde karweitjes uit — schilderen van schutting en schoonhouden van kippenhok. Op die manier konden de kinderen Gilbreth zakgeld verdienen en het karwei ging naar de laagste inschrijver, hij leerde kinderen nuttige en ook veel onnutte zaken, maar hij leerde hun.
Toen de kinderen Gilbreth zo oud werden, dat de meisjes naar jongens en de jongens naar meisjes gingen kijken, ondervond Pa dat zelfstandig denkende kinderen ook eigen ideeën hebben en dat deze ideeën wel eens anders kunnen zijn dan die van Pa. Weer dispuut in de familie maar ook: weer oplossingen.
Toen Gilbreth, de man van de grote familie stierf, zette zijn vrouw de zaken op dezelfde voet voort. „Voordeliger per dozijn" werd geschreven door twee van de 12 spruiten en het is een boek, dat gelezen moet worden, omdat deze Gilbreth nu eens iemand was die „verbeter de wereld, begin bij je zelf" inderdaad toepaste.
Al was het niet altijd met het gewenste resultaat.

het metselwonder

Paps verlangde boven alles bouwkundig ingenieur te worden en zijn moeder was van plan hem naar het Technologisch Instituut van Massachusetts te sturen.
Tegen de tijd, dat hij de middelbare school had afgelopen, besloot hij echter, dat dit wel wat te veel zou vergen van de familie-financiën en aan de studie van zijn zusters afbreuk zou doen. Zonder zijn moeder te raadplegen vond hij een baantje als metselaarleerling. Nu het toch eenmaal gebeurd was, besloot grootmoeder Gilbreth zich er maar zo goed mogelijk in te schikken.
Ten slotte was President Lincoln zijn loopbaan begonnen met het kloven van dwarsliggers.
„Als je dan toch metselaarsleerling wilt zijn", zei ze, „wees dan in 's hemelsnaam een goede metselaarsleerling."
„Ik zal mijn best doen een goede metselaar te vinden om bij in de leer te gaan," grinnikte Paps.
Mocht Oma al menen, dat Paps een goede leerling zou zijn, zijn nieuwe voorman was van mening, dat hij de slechtste was, welke hij in veertig jaren metselen had aangetroffen.
De eerste week, dat Paps werkte, kwam hij met zoveel ideeën aan, hoe je sneller en beter kon metselen, dat de voorman herhaaldelijk dreigde hem zijn ontslag te zullen geven.
„Jij bent hier om het van ons te leren," blafte de voorman hem aan. „Probeer voor de donder niet het óns te leren!"
Van subtiele insinuaties als deze trok Paps zich niets aan. Bovendien wist hij al, dat de studie van bewegingseconomie zijn element was en hij had iets ontdekt, dat blijkbaar nog nooit de aandacht van de vaklui had getrokken. Hij probeerde het de voorman uit te leggen.
„Heb je wel eens opgemerkt, dat geen twee mensen precies op dezelfde manier metselen?" vroeg hij. „Dat is van belang. Weet je waarom?"
„Ik weet, dat als je je mond nog eens weer opendoet over metselen, ik er een steen in zal stoppen!"
„Het is daarom zo van belang, omdat, als één metselaar zijn werk op de goede manier doet, al de anderen het dus verkeerd doen. Nou, als ik jouw baan had, zou ik eens proberen uit te vinden wie op de goede manier metselt, en zou ik het alle anderen net zo laten doen."
„Als jij mijn baan had", schreeuwde de voorman wit van woede, „dan was het eerste wat je zou doen, dat roodharige ..... (niet nader te noemen) jong van een gebarsten ..... (door de censor geschrapt), dat probeerde je baan te krijgen, de laan uit te sturen, want dàt is het wat ik denk dat jij probeert te doen."
Hij nam een baksteen op en zwaaide er dreigend mee.
„Ik ben misschien niet link genoeg om te weten wie mijn beste metselaar is, maar ik weet bliksems goed, wie mijn slechtste opperman is. Ik waarschuw je, val me niet langer lastig, of je krijgt deze steen in je bek op zijn kant."
Binnen een jaar had Paps een stellage ontworpen, die hem tot de snelste metselaar op het karwei maakte. Het idee van deze stellage was, dat de losse stenen en de kalk zich altijd op gelijke hoogte bevonden met de bovenkant van de muur die werd gebouwd. De andere metselaars moesten bukken, als ze hun materiaal wilden pakken. Paps niet.
„Denk maar niet, dat je zo'n goochemerd bent," hoonde de voorman. „Je bent alleen maar te lui om op je hurken te gaan zitten!"
Maar de voorman liet net zulke stellingen maken voor alle mannen op het karwei en stelde zelfs voor, dat Paps het origineel aan het Instituut voor Mechanica zou sturen, waar het een prijs verwierf.
Later werd Paps, op aanbeveling van de bewuste voorman, zelf voorman van een groep metselaars. Hij bereikte zulke verbazingwekkende snelheidsrecords, dat hij tot opzichter werd bevorderd.
Hij ging toen voor eigen rekening in het aannemersbedrijf en bouwde bruggen, kanalen, industrie-steden en fabrieken. Soms, als het contract was afgelopen, vroeg men hem te blijven om zijn methoden voor bewegings-economie ook in de fabriek zelf toe te passen. Tegen dat hij zevenentwintig was, had hij kantoren in New York, Boston en Londen. Hij bezat een jacht, rookte sigaren en had zich om zijn chique kleding een zekere reputatie verworven.

uit: **Voordeliger per dozijn.**

UTRECHTSE PRODUCTEN IN HET BUITENLAND

Salon de l'Automobile te Brussel. Stokvis was ook aanwezig met een opvallend mooie handboormachine-stand.

WANNEER WORDT EEN IDEE BELOOND

„Wanneer komt een idee voor beloning in aanmerking?"
Als iemand een idee heeft ingezonden, dan vraagt hij of zij zich af: „Zal het beloond worden?"
In gedachten ziet men dan reeds een premie in het vooruitzicht en maakt alvast plannen om deze nuttig te besteden. Hetzij dat men huisvlijt beoefent en nu de benodigde materialen kan kopen, ofwel dat men iets extra's voor de huishouding kan aanschaffen.
Zo zijn er duizend en één andere dingen, die men zou kunnen kopen, waarvoor nu de gelegenheid zich voordoet.
Door de ideeën-commissie wordt een idee beloond als het voldoet aan een der volgende voorwaarden:

1. **dat het besparing van arbeidskosten geeft, dus het werk vlotter laat verlopen;**
2. **de kwaliteit van een product verbeterd wordt, dus minder uitval en betere afwerking;**
3. **het in de practijk te gebruiuken is eventueel na een kleine wijziging;**
4. **de veiligheidsvoorschriften aangehouden kunnen worden, m.a.w. dat door de toepassing van het idee geen lichamelijk letsel kan ontstaan;**
5. **het indienen van het idee niet behoort tot de taak van de inzender(ster).**

In de practijk komt het hierop neer, dat vrijwel alle uurloners ideeën kunnen inzenden.
Voldoen zij aan de vorengenoemde voorwaarden dan komen zij voor een beloning in aanmerking.
Van de week- en maandloners kunnen alleen die ideeën in aanmerking komen welke:
a. aan de gestelde voorwaarden voldoen en
b. niet behoren tot hun eigen normale taak.
Een ieder voor zich weet wel wat tot zijn of haar taak behoort. De voorstellen, welke leiden tot een verbeterde productie, worden dan aan de onmiddellijke chef ter hand gesteld.
In twijfelgevallen doet U verstandig het idee in te zenden, waarna dan de ideeën-commissie zal beslissen of dit wel of niet tot Uw taak behoort. Zo nodig na overleg met Uw chef.
Er zijn soms altijd wel handige foefjes te bedenken dat de productie versneld en de kwaliteit verbeterd wordt.
En vooral de kostprijs wordt verlaagd. Er is bij de 5 % loonsverhoging allerwegen betoogd en beloofd dat deze hogere lonen zouden worden opgevangen door een verhoogde arbeidsproductiviteit. Dit alleen zou kunnen voorkomen, dat de prijzen tengevolge van de hogere lonen nog verder zouden stijgen en de 5 % dus binnen enkele weken overtroffen werden door de stijging in de kosten van levensonderhoud.
Welnu, de ideeënbus is een belangrijk hulpmiddel in de strijd tegen de inflatie.
Neem de moeite en zendt Uw idee in.

BLIK TERUG en VOORUIT

Dinsdagavond j.l. heeft hr Meys aan diegenen van het Utrechts personeel die daarvoor belangstelling hadden, het verloop van het jaar 1949 besproken.
Daarna is uiteengezet op welke wijze de plannen voor 1950 zijn opgesteld. Daarbij zijn dus bepaalde veranderingen en verbeteringen per afdeling.
Behalve het verwezenlijken van een hoger productieplan is voor de fabriek in zijn geheel als punt van actie genoemd: „De persoonlijke verantwoordelijkheid".
Na de pauze werd een werkelijk levendige discussie gevoerd.
Duidelijk bleek hier weer dat ieder lid van ons personeel zijn steentje (soms wel een hele grote kei) kan bijdragen tot de goede gang van zaken.
De algemene mening is, dat deze avond goed geslaagd mag heten.

Er werd .....

..... door de afdeling huisvesting en deszelfs satellieten vrijwel de laatste hand gelegd aan de verbouwingen op 3e en 4e verdieping van het hoofdgebouw. Het wachten is nu alleen nog op de afwerking van de verlichtingen en het leggen van een rubbervloer die het radiolaboratorium. De radiotekenkamer betrok inmiddels haar nieuwe ruimten.

.. een aanvang gemaakt met de grootscheepse wijziging van de electrische installatie der draaierij. Deze gehele afdeling wordt uitgerust met fluorescentiebuizen (een daftiger woord voor TL) bovendien worden alle machines verplaatst en in productievolgorde opgesteld.

eveneens klaargekomen met de inrichting van de afdeling versterkérbouw. Nu de TL-installatie daar klaar is en de meeste machines opgesteld, begint hr Huysman tekenen van tevredenheid te vertonen.

.. door de gemeentelijke plantsoenendienst begonnen met de aanleg van een plantsoen tussen Maanweg en Broeksloot. Bovendien komt er een beplanting en speelweide tussen Regulusweg en spoorbaan (de Regulusweg is de nieuwe weg die langs de houtfabriek en evenwijdig aan de spoorbaan loopt). Deze speelweide is speciaal ten gerieve van de zich verpozende VDH-ers ontworpen. Voorwaarde daartoe is dat VDH zorgt dat dit recreatieoord er altijd netjes en opgeruimd uitziet. U weet nog wel: laat niet als dank voor 't aangenaam verpozen, de eigenaar van 't bos de schillen en de .....

in de gemeenten Nootdorp en Zoetermeer nogal opzien gebaard door een daar met de regelmaat van een klok doortrekkende karavaan Solexrijders.
Informaties leerden, dat het hier een duurproef op de weg betrof (echter nog niet de proefrijderij waar zo reikhalzend naar uitgezien wordt door de enthousiaste menigte).

KINDERTONEEL

In overleg met het Ministerie van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen heeft de heer Lou Steenbergen, momenteel verbonden aan de „Haagse Comedie", het initiatief genomen kinderen in contact te brengen met goed toneel. Een groepje Haagse kunstenaars, de opvoedkundige en artistieke waarde hiervan beseffend, werkt enthousiast mee.
Op enige Woensdag- en Zaterdagmiddagen in Maart wordt nu de eerste voorstelling van „Het spel van Valentijn", gegeven.
Het stuk is goedgekeurd door een aantal vooraanstaande mensen uit de onderwijswereld. Het is toegankelijk voor kinderen van 8 tot en met 15 jaar. Aan deze leeftijden wordt streng de hand gehouden.
De toegangsprijs is 60 cent. Ouders die hun kinderen voor deze voorstelling willen opgeven kunnen dit doen bij de afdeling sociale zaken vóór 22 Februari aanstaande. Op elke twintig kinderen gaat een leider(ster) mede.

Filmavond NRV

De kern in samenwerking met de afdeling sociale zaken hebben de Nederlandse Reisvereniging bereid gevonden een avond voor ons te verzorgen. De N.R.V. zal dit doen op Woensdag 1 Maart 1950 in de filmzaal, gebouw Maanweg. De hoofdschotel is een prachtige kleurenfilm over Nederland, die 1¼ à 1½ uur duurt. Deze film is pas vervaardigd en dus het nieuwste van het nieuwste.

BURGERLIJKE STAND

Geboren:

Wilhelm, zoon van J. C. van Pruissen, afdeling meubelmakerij, op 9-2-1950.

Johannes Wilhelmus, zoon van J. A. Peeters, afdeling gereedschapmakerij, op 10-2-1950.

Paulus Maria, zoon van W. van Emmerik, afdeling onderhoudsdienst, op 13-2-1950.

INTREDINGEN

L. A. Weerwag, radiolaboratorium, op 13-2-1950.
W. Aarnoudse, radiowerkplaats, idem.
Mej. J. de Graaf, productiebureau, idem.
H. Breederveld, apparatenwerkplaats, idem.
J. Lagendijk, plaatbewerking, idem.
P. C. Roelandse, draaierij, idem.
G. Vreeken, idem, idem.
Mej. N. v. d. Akker-Hubar, inleerband, idem.
P. M. Crama, solexlaboratorium, 14-2-1950.
J. Zuidema, idem, idem.

Dankbetuigingen werden ontvangen van:
E. Hulshof, afdeling machinale houtwerking
A. Langezaal, afdeling technisch bureau
C. van Leeuwen, afdeling service
voor cadeaux en gelukwensen ontvangen bij hun 12½-jarig jubileum.

IDEEËNBUS

Hr Hoogduin, afdeling solexmontage, ontving een premie van *f* 10.— voor een voorstel inzake een verbeterde wijze van monteren van de zuigerpen voor de Solexmotor.

Hr Visser, afdeling draaierij, stelde enkele wijzigingen in de samenstelling van schermkap CK 250 04 voor.
Premie *f* 7.50.

Bezoek uit Zuid Afrika

Maandag j.l. heeft een groep van 70 Zuid Afrikaanse studenten een bezoek gebracht aan onze fabriek Maanweg.
Deze jongelui, wier ouders blijkbaar over benijdenswaardige portemonnai's beschikken (de reis kost ieder £ 250 = *f* 2500.—) maakten een studiereis van enkele maanden door West-Europa. Na Italië, Zwitserland en België werd nu ons land bezocht.
Mr Allan, de leider van het gezelschap vertelde ons, dat men blij was ook eens een fabriek te kunnen zien, tot duverre had men alleen maar musea, kathedralen en cultuurmonumenten bezichtigd en hoe indrukwekkend deze ook waren, na enkele weken verlangt de mens toch naar afwisseling.
Ons bedrijf en ook onze producten maakten een bijzondere indruk, niet alleen door bouw en inrichting, maar vooral door de opvallende zindelijkheid. Wat hen verder opviel was, dat onze mensen er zo netjes uitzagen!
Het Nederlandse klimaat was hun niet meegevallen. Geen wonder als je uit het warme Johannesburg komende op de Maanweg een zuidwesterstorm moet trotseren.

SPREEKUUR KERN-MAANWEG

De Kern houdt spreekuur op Maandag 20 Februari aanstaande in wachtkamer 1, begane grond.

Aanwezig zijn:
1e pauze: hr Kouwer en mej. Mulder.
2e pauze: hr Camphuysen en hr. v. d. Linden.

P. B. VAN GEFFEN - een dubbel jubileum

Donderdag 23 Februari aanstaande zal het 12½ jaar geleden zijn, dat de heer P. B. van Geffen van de afdeling draaierij in onze dienst trad. Welbeschouwd is het een dubbel jubileum dat dan gevierd gaat worden. Allereerst dat van baas van Geffen, doch evenzeer dat van onze Petermann-automaten.
Het was vanwege deze automaten dat van Geffen bij ons in dienst kwam, want automatische draaibanken waren in ons kleine bedrijf van toen nog onbekende werktuigmachines.
Van Geffen had verstand van automaten en kwam dus bij VDH.
Een twee-eenheid die nooit verbroken werd want een betere combinatie kunnen wij ons met de beste wil niet voorstellen.
Het machinepark van VDH is in de nu afgelopen 12½ jaar verveelvoudigd: dat van de afdeling draaierij waarschijnlijk wel in de sterkste mate en met dat machinepark is de figuur van Geffen in importantie toegenomen. Volkomen terecht, want hij is voor dit werk de ideale figuur. De Petermanns, Indexen, Wickmans, Warner & Swasey's en hoe al die halfautomaten of geheel automatische productiemachines ook mogen heten, van Geffen weet ze tot het grootste nut te brengen. Ook de mensen die deze machines bedienen; hij is de expert die hen leert hoe te werken en vooral hoe te zorgen, dat er gewerkt kan worden. Wachttijden verfoeit hij hartgrondig en terecht, van Geffen is niet zonder reden plaatsvervangend afdelingschef van de draaierij. Hij kan zijn mensen bezielen en ijvert niet alleen voor grote series maar ook voor de belangen van zijn mensen. Hij kan goochelen met curven, ziet in iedere nieuweling een toekomstige draaier en ijvert zozeer voor zijn werk, dat het dubbele jubileum van Donderdag aanstaande wel op gepaste wijze zal worden gevierd.
Eveneens volkomen terecht.

WONINGRUIL

Aangeboden: een vrij huis, bestaande uit: suite + keuken, twee slaapkamers, badkamer, kabinet en zolder. Huur f 45.- p. maand.
Gezocht:
Benedenhuis in Den Haag of Wassenaar met vier kamers en tuin.
Te bevragen: Hadrianusstraat 1 te Voorburg.

WONINGRUIL

Aangeboden: vrij bovenhuis te Den Haag, 4 kamers met grote zolder (geen nieuwbouw), huur ad *f* 24,— per maand, in ruil voor woning te Rotterdam. Hogere huurwaarde geen bezwaar.
Voor inlichtingen: IJsselstraat 10, Den Haag, resp. telefoon 20804 Rotterdam.